

[Gustav Pedersen.]

områder en forbedring af lokaleforholdene, vil jeg gerne gøre nogle få bemærkninger, så meget mere som der i enkelte dagblade har været en del misforståelser i forbindelse med beløbene hertil og en del fejltagelser med hensyn til beløbenes størrelse. Der foreligger ønske om en forøgelse på 200 000 kr. af beløbet til den indre vedligeholdelse. Det drejer sig ikke alene, som nogle har troet, om en ombygning af landstingssalen, men også om en række reparations- og forbedringsarbejder, som forholdene nødvendiggør. Jeg må gøre opmærksom på, at folketinget har fået nye opgaver at tage vare på. Vi har fået Nordisk Råds administration, der skal have lokaler at arbejde i; der er gennem loven om folketingets ombudsmand pålagt os administrative opgaver, hvorved vi også får lokaleforpligtelser; de mange opgaver, der kommer til medlemmerne, har gjort det nødvendigt, såvidt det er gørligt indenfor de ikke altfor gode rammer, vi har, at skaffe bedre arbejds-vilkår for medlemmerne. Alt det sammen med den kendsgerning, at bygningen jo ikke bliver ved med at være en ny bygning, men en bygning, der som andre ældre bygninger kommer ud for slitage og skal repareres, har gjort det nødvendigt at forhøje beløbet til reparationer, vedligeholdelse etc.

I og for sig havde præsidiet ønsket et større beløb, idet vi havde ønsket 400 000 kr., men vi har tilbageholdt nogle af forslagene. Vi havde bl. a. ønsket at forbedre lysforholdene, fordi adskillige af lokalerne nu engang har fortvivlende belyningsforhold, når der skal arbejdes intensivt i de mørke måneder, som jo ofte er vore mest krævende arbejds måneder. Men dette forslag er udskudt indtil videre, enkelte andre reparations- og forbedringsarbejder er ligeledes udskudt, således at vi har begrænset os til de ting, som vi måtte formode skulle fra hånden, og det drejer sig da om et samlet beløb på ca. 200 000 kr.

Tidligere har man søgt sådanne midler på tillægsbevillingsloven. Vi har imidlertid anset det for rigtigt, at vi, når vi søger at få ministerierne til at fremsætte deres ønsker om nye bevillinger som ændringsforslag til selve finanslovsforslaget og ikke senere til tillægsbevillingslovsforslaget, da selv gav et

godt eksempel og stillede de ændringsforslag, der skulle stilles, til finanslovsforslaget, altså til dettes tredje behandling. Der er altså ikke noget ekstraordinært i dette; der er blot sket det, at vi denne gang søger beløbet på finansloven og ikke på tillægsbevillingsloven.

Med henblik på de ting, der har været skrevet om en ombygning af landstingssalen, gør jeg opmærksom på, at der i og for sig til forbedringer og reparationer af denne sal var tænkt anvendt ca. 100 000 kr. I dette beløb var imidlertid indbefattet lysforbedringerne, og da disse er taget ud de andre steder, blev de også taget ud her, hvilket medfører, at beløbet går ned til 70 000 kr. I disse 70 000 kr. er indbefattet en reparation, som under alle forhold skal foretages, og som vil andrage ca. 20 000 kr. Det beløb, der står igen, udgør altså ca. 50 000 kr. og ikke, som jeg har set det skrevet i en avis, 500 000 kr.

Spørgsmålet om selve indretningen af salen er imidlertid ikke afgjort. Vi har ønsket, at midlerne var til rådighed, fordi der på en eller anden måde skal tages bestemmelse om, hvordan dette lokale skal udnyttes. Om det skal udnyttes til en sal, hvor der kan deltage mange mennesker i møderne, eller til en sal, hvor der kun kan deltage færre mennesker i møderne, er ikke afgjort, men bare det, at vi skal have ventilations- og ledningsforholdene ændret fra det nuværende system, som er en fuldkommen håbløs ting, idet ledningerne nemlig går op gennem pultene — det var bl. a. det, der gav de store omkostninger ved forandringen af folketingssalen — vil koste ca. halvdelen af det beløb, der er tale om, og det er i alle tilfælde en ændring, som må til, uanset hvordan man iøvrigt skal indrette landstingssalen.

Man vil heraf forstå, at det, der i virkeligheden er problemet, egentlig blot er det, om vi skal have flere eller færre pulte i salen — hvordan man så iøvrigt skal indrette den — eller om vi skal beholde de pulte, der er, og lade dem blive stående som et minde om landstinget. Det er ting, der er til forhandling, som der arbejdes videre med i præsidiet, og der har ikke været noget ønske om at forcere en endelig afgørelse frem i forbindelse med finanslovbehandlingen. Der har kun været ønske om